

Meginstefna Landssambands fiskeldisstöðva við eldi í sjókvívum

Stefna Landssambands fiskeldisstöðva er að vinna í samræmi við sjálfbæra þróun sem byggist á þremur meginstoðum, hagrænum, félagslegum og umhverfislegum. Taka verður tillit til allra þessara þriggja grunnstoða til að ná fram sjálfbærri þróun og farsælum rekstri. Kynslóðaskipt eldi, þar sem staðsetningar eru hvíldar í lok hveðrar eldislotu er lykill að eldi sem uppfyllir þessi skilyrði.

Arðsamt og samkeppnishæft sjókvíaeldi næst með ákveðinni stærðarhagkvæmni og krefst mikilla fjárfestinga í innviðum, búnaði, lífmassa og þekkingu. Starfs- og rekstrarleyfi þurfa því að taka mið af þessu, gilda til langs tíma og vera sambærileg við nýtingarleyfi annarra auðlinda, í forsjá ríkisins, t.d. leyfi til að nýta jarðvarma. Fyrir þróun greinarinnar er mikilvægt að nýjar fiskeldisstöðvar verði ekki leyfðar í nágrenni starfandi fiskeldisstöðva. Slíkt eykur mjög áhættu við rekstur starfandi stöðva.

Á undanförunum áratugum hefur orðið jákvæð þróun á verklagi og lagamma sjókvíaeldis í nágrennalöndum okkar, sérstaklega í Færeyjum en einnig í Noregi. Almenn er viðurkennt að smithætta milli stöðva og á milli kynslóða er höfuðáhættuþáttur í sjókvíaeldi. Því hefur í auknum mæli verið litið til kynslóðaskipts eldis sem áhrifaríkrar varnar gegn slíkri smithættu. LF vill stuðla að uppbyggingu á slíku eldi til langs tíma á Íslandi.

Mikilvægt er að eldi seiða til matfiskframleiðslu fari fram í strandeldisstöð þar sem ekki er heimild til að ala villtan fisk.

Lágmarksfjarlægð milli sjókvíaeldisstöðva er einn af lykilþáttum þess að eldið sé sjálfbært. Eftir að eldi og slátrun hveðrar kynslóðar í kynslóðaskiptu eldi er lokið, skulu eldissvæðin hvíld í viðunandi tíma með tilliti til umhverfis og líffræðilegra þátta.

Séu tveir eða fleiri aðilar á sama eldissvæði (firði) skal hafa samráð um útsetningu seiða, slátrun eldisfisks og hvíld svæða. Einungis verði einn árgangur í eldi á hverju svæði. Mikilvægt er að sá sem hefur í hyggju að stofna til fiskeldis á svæði þar sem fiskeldi er fyrir geri áætlanir sínar með tilliti til þeirra sem fyrir eru og leiti umsagnar hjá yfirvöldum og fyrirtækjum á viðkomandi svæði til að lágmarka sjúkdóma-, smit- og sníkjudýrahættu.

Vöktun skal beina að viðtaka úrgangs og nærumhverfi fiskeldisins, hvort sem eldið er í sjó, strandsjó eða í fersku vatni. Skilgreina þarf vöktunarstöð (grunnstöð) og grunnástand (viðmið) þannig að mögulegt sé að meta breytingar á eða í viðtaka. Áður en vöktunarstöðvarnar eru ákveðnar þurfa straumar á svæðinu að vera þekktir. Mikilvægt er fyrir fiskeldið að vöktun nærumhverfis þess þróist á jákvæðan hátt, tíðni mælinga sé hófleg og skilvirk, en einnig að starfsfólk fiskeldisstöðvanna geti séð um hluta af sýnatöku, greiningu og haldið utan um vöktunina.

Staðsetning fyrir leyfi undir 200 tonnum verði á ákveðnu skilgreindu svæði þar sem hagsmunum stærri fiskeldisstöðva á svæðinu og þróun þeirra er ekki ógnað. Tilraunaeldi á ekki samleið með iðnvæddu fiskeldi.

Búnaður til sjókvíaeldis skal vera frá viðurkenndum aðilum sem bjóða traustan viðurkenndan sjókvíabúnað sem reynsla er af, t.d. hjá nágrennapjóðum sem hafa áralanga reynslu af fiskeldi. Mikilvægt er að allur búnaður sé þrífinn og sóttþreinsaður á milli kynslóða.

Til að nýta tækifærin sem geta verið í eldi í fjörðunum þar sem heimilt er að vera með laxfiskaeldi er æskilegt að vel sé staðið að skiplagsmálum og nýtingaráætlun sé til staðar sem komi í veg fyrir hagsmunarárekstra. Mikilvægt er fyrir framþróun fiskeldis á Íslandi að stjórnsýslukerfið sé samhæft og hafi heildaryfirsýn yfir leyfisveitinga á einum stað, sé skilvirkt og að afgreiðslutími umsókna um starfs- og rekstrarleyfi sé hóflegur.